

برک سبزنامه شماره ۲۳، ہمکاری خاطرہ پروانہ، درمخالف سہ گاہ۔

ہنرمندان بہ ترتیب تجویدی، جلیل شہناز، خاطرہ پروانہ، ورزندہ، اشعار از عطار، جامی
عبرت نائینی، مولانا، فرصت شیرازی و عراقی، آہنگ سہ گاہ کوئندہ روئنگ۔

روئنگ: (شعر عطار)

چشم بکشا کہ جلوہ دلداری
بہ تجلی است از درود یوار
این تماشای چو بکسری کوئی
لیس فی الدار غیرہ دیدار

استاد علی تجویدی نغائی درمخالف سہ گاہ بہ یادگاری می نواز دو سپس بہ ہمراہ نوازندہ ضرب
نغائی بہ اتفاق می نوازند۔

روئنگ: (شعر جامی)

خوبان خزار و از بہہ مقصود من یکمیت) ۲
صد پارہ کر کنند بہ تیر غم سخن یکمیت
خوش مجمعی است انجمن نیکوان ولی
ماہی کز اوست رونق این انجمن یکمیت

استاد علی تجویدی بچخان بہ سلو نوازی اولمہ می دہد۔

روئنگ: (شعر عبرت نائینی)

چون نور کہ از مہر جداست و جدا نیست
عالم ہمہ آیات خداست و خدا نیست
ہر جا کسری جلوہ کہ شاہد غیبت
اورا تو ان گفت کجا است و کجا نیست
(کو جرات گفتن کہ خطا و کرم او
بردشمن و بردوست چراہست و چرا نیست) ۲

استاد جلیل شہناز در آمد سہ گاہ را آغاز می کند

آواز خاطره پروانه: (شعر مولانا)

با خدای خویشتم می کرد دراز	یک شبی مجنون به خلوتگاه ناز
بهریک لیلی دلم خون کرده ای	نامم از بهره مجنون کرده ای
درد حرکس را طیبی داده ای	از چه حرکس را نصیبی داده ای
مردم از حسرت طیب من کجاست	ای خدا آخر نصیب من کجاست
تا توانی تو دین در که بنال	این ند آمد که ای شوریده حال
روی لیلی عکس رخسار من است	کار لیلی نیست این کار من است

روشنک: (شعر عراقی)

(در کوی خرابات کسی را که نیاز است) ۲
بیشاری و مستیش همه عین ناز است

استاد علی تجویدی مجدد انغالی در سه گاه می نوازند.

بیشاری و مستیش همه عین ناز است	در کوی خرابات کسی را که نیاز است
در زمزمه عشق ندانم که چه ساز است	از میکده ماناله جانسوز بر آمد

استاد رضا ورزنده و نوازنده ضرب نغالی یادگار در سه گاه می نوازند.

در زمزمه عشق ندانم که چه ساز است

استاد ورزنده با نوازنده ضرب بچخان ادامه می دهند.

روشنک: (شعر فرصت شیرازی)

(دیدن روی تو و دادن جان مطلب ماست) ۲
پرده بردار ز رخسار که جان بر لب ماست

استاد ورزنده و نوازنده ضرب نغالی تند و ضربی یادگار می نوازند.

روشنگ: (شعرعراقی)

زیب که زد کاهت نوید نکر دو باز) ۲ آن کس که به امید بر خاک دست افتد

این هم برگ سبزی بود تخمه دوش، علی نگهدار شا.

مدت زمان برنامه ۲۵ دقیقه و ۴۰ ثانیه می باشد.

توضیحات:

آنچه به علاقه مندان تقدیم شد برگ سبز شماره ۲۳ بود که با این شماره به ثبت رسیده. آواز این برنامه توسط خانم خاطره پروانه با آقا جلیل شهنواز عینا دکلمای جاویدان شماره ۱۱۱۸ اجرا شده، اشعار آواز از مولانا است و بقیه اشعار و کلمه به ترتیب در معرفی آمده که شناسایی آن را آسان کرده، در معرفی مجدد نام نوازنده ضرب گفته شده که به احتمال قوی آقای ناصر اقتراح بوده.

توجه: کلیه مطالب مندرج در بالا توسط محقق محترم جناب استاد علیرضا دربندی تهیه شده که شامل بررسی کامل برنامه و توضیحات افزوده شده شخص ایشان می باشد. جای دارد که سپاس فراوانمان را نثار ایشان بنماییم زیرا که نتیجه سالها زحمات خویش را وقف عموم کرده اند. در خاتمه از دوستانی که جهت تصحیح و تکمیل این مطالب مایل به همکاری هستند تقاضا مندم از طریق آدرس ایمیل Asheghane1golha@gmail.com با ایشان تماس حاصل نمایند.

مسعود نوین فرحبخش